

lokken. Vennernes Fraafald, Tidens hele Vanart forargede ham, og i sin Ensomhed nød han sig selv som tragisk Skikkelse, Københavns sidste Bohême.

Ganske upaavirket af Mads Vestrup var dog heller ikke han. Ud paa Natten, efter Lukketid, udviklede han med Haanden om sit Glas en dyster Livsfilosofi for Tjeneren Hansen og den andægtige Piccolo.

„Livet er kun Smerte, Hansen! Det bedste er, slet ikke at være født. Vi kommer til Verden under Lidelser, og vi dør under Lidelser. Resten er Tavshed, Hansen!“ —

Mads Vestrup selv gik under dette modløs omkring i den vintermørke By, knuget af den samme Ensomhedsfølelse, der i hans Studentertid havde hvilet saa tungt paa ham mellem alt det fremmede. Hjemlængslen kunde til Tider overvælde ham som en virkelig Sygdom. De endeløse Husrækker gav ham Angstfølelser, Maven var daarlig og Søvnens urolig. Derfor blev ogsaa Tonerne i hans Taler og Artikler stadig mere mørk og fjendtlig stemt mod den stundesløse og opjagede Storstadsvrimmel, der i hans Øjne jaskede Livet hen som en dum Karnevalsspøg. Samuelsens „Domsbasun“ kaldte Folk ham ikke uden Grund.

Den Opsigt, han havde vakt i Byen, og det Tilløb, der var til hans Møder, lod han sig ikke skuffe af. Det kunde ikke være for at volde den Slags Staahej, at Gud havde kaldt ham hertil. Han fik daglig tilsendt forskruede Breve fra Folk, der kaldte ham en ny Messias og udbad sig hans Haandskrift eller en Haarlok. Han havde Besøg af opstadsede Damer, der forsikrede ham, at han havde omvendt dem, af selvstruttende Digtere, der højmodigt erklærede at ville tage Vorherre til Naade igen i deres næste Bog. Hvad var der at stille op med den Slags Mennesker? Ogsaa Jørgen Berg var bleven ham en Skuffelse. Samtidig med, at den viltre Komponist indbildte sig at være bleven Kristen, var han nysgerrigt optaget af, hvad Publikum sagde om hans Omvendelse, og hvad Aviserne skrev om ham.

Han var kommen hertil i Haab om at kunne opvække en og anden af de Døde i denne Stenørken, men det syntes ham mangel Gang, at han prægede dem endnu dybere ned i Fortabelsen.